

Maj-turen 2019

Grøn natur, sort middelalder og farverig kirkekunst

Vi startede maj-turen med at tage toget til Ishøj station. Herfra startede oplevelserne – og rygvinden.

Tæt på stationen, Circle K, Ishøj Bycenter og en anden katedral BILKA, skyder Vejleå Kirke sig op som et arkitektonisk pragtværk. Her blev vi modtaget og grundigt ført gennem kirkens historie og udsmykning af et af menighedsrådets medlemmer Rosa Møller Pedersen.

Kirken er tegnet af arkitektfirmaet

Wohlert Arkitekter og udsmykket af kunstneren Peter Brandes.

Kirken, som blev indviet i 1997, har grundform som middelalderkirken med skib, kor og tårn, men her udført under fri fortolkning. Tårnet er fx "drejet" og ligger adskilt fra skibet. Kirken er bygget med hvidkalkede vægge og med sin imponerende størrelse, den stramme geometri, de rene linjer og de kridhvide flader står den majestætisk i sine omgivelser. Seks

store trekantede glasmalerier er den mest overvældende del af kirkens udsmykning, ikke blot i kraft af deres størrelse – hver rude er 22,5kvm – men især på grund af den fascinerende virkning, der opstår gennem lysets foranderlige spil med farverne, når genskinnet falder på de store hvide vægflader, gulvet og stolerækkerne. De seks ruder samtaler med hinanden med historier fra den bibelske historie – 3 fra Det gamle Testamente og 3 fra Det nye Testamente. I alle 6 historier er der valgt motiver, der giver anledning til dybe eksistentielle overvejelser. Solen brød igennem flere gange i løbet af de tre kvarter, vi opholdt os i kirken, og det himmelske lysspil imponerede og henførte selv de mest sekulære Halvtolv-sjæle.

Særdeles iøjnefaldende var fire store stentøjshoveder, som "stikker ud" på kirkeskibets to langvægge. De er ens i størrelse, men har forskellige farver: rød hvid, sort og guld. Skulpturerne kan fortolkes på flere måder.

Al øvrig udsmykning så som alter, døbefont, sølvtøj osv. er også udført af Peter Brandes. Det seneste kunstværk er en udsmykning af orgelet, som blev indviet i 2009. Hængende fra loftet lige foran orgelet ses en "sejrende Kristus" indfattet i en såkaldt mandorla.

Vi var imponerede – og satte os igen på cyklerne til næste stop: Middelalderlandsbyen i Brøndby. Her blev vi modtaget af to gutter i middelalderdragter, og midt i alt det grønne med gadekær, små huse, flettede hegn, høns osv. kunne vi sagtens fornemme middelalderstemningen.

Vejleå Kirke indholder mange religiøse symboler. Den såkaldte mandorla, som er placeret foran orgelet, symboliserer det livgivende moderskød. Foran er Jesus som er livet. Blandt halvtolvtørnerne var der uenighed om Peter Brandes' skulptur karambolerede med orgelet og fortjente en mere neutral baggrund.

Kirkesølvet var taget frem i anledning af vores besøg.

Middelalderlandsbyen er en samling af rekonstruerede huse fra 1350 med dyrehold. Den er en del af Brøndby Kommune og drives sammen med Brøndby Produktionshøjskole, hvor eleverne sår, bygger, syr, smeder, sørger for dyrene, tækker og gør ved og formidler og underviser om middelalderen. Vi blev vist rundt af Mikkel, der havde tilegnet sig stor viden om, hvordan man levede i en middelalderlandsby.

På turen videre tilbage mod byen havde vi dagens største og meget dramatiske oplevelse: Ellen og Flemming foretog en fårevending! På en

mark ved Vestvolden lå et stort dyr på ryggen med benene i vejret. Mange af os troede, det var en død ko, men Ellens instinkt for at hjælpe de lidende fortalte hende, at der stadig var liv i dyret, og at det var et stort bredt får og ikke en ko. Med Flemmings hjælp fik hun vendt dyret og fik det på benene, så det kunne tage sig af dets nyfødte lam. Stor respekt!!

Derfra med vinden i ryggen og ad grønne veje nåede vi hurtigt til tilrængt eftermiddagskaffe på Karens Minde i Sydhavnen.

*Referat: Bente Sig
Foto: Preben Thorup*

Vi kom tæt på middelalderen i Brøndby, hvor Mikkel gjorde historien levende. Øverst den flotte indgang.